אוצר מדרשים — מגילת יוחסין

מגילת יוחסין: היא מגילת יוחסין שמצא שמעון בן עזאי בירושלם וכתוב בה פלוני ממזר מאשת איש, וכתוב בה משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי, וכתוב בה מנשה הרג את ישעיה וכו' (יבמות מ"ט ירוש' תענית פ"ז ו', מ"ר פצ"ח).

ובירוש' (תענית פ"ד ב') א"ר לוי מגילת יוחסין מצאו בירושלם וכתוב בה הלל מן דדוד, בן יצף (במ"ר "יצאה") מן דאסף, בן ציצית הכסת מן דאבנר, בן קוביסין (כובשין) מן דאחאב, בן כלבא שבוע מן דכלב, ר' יניי (ינאי) מן דעלי, בן יהוד (יהוא) מן ציפורין, ר' חייה רבה מבני שפטיה בן אביטל, ר' יוסי בן ר' חלפתא מבני יונדב בן רכב, ר' נחמיה מן נחמיה התרשתא וכו'.

בבבלי (פסחים ס"ב:) ר' שמלאי אתא לקמיה דר' יוחנן א"ל ליתבי לי מר ספר יוחסין, א"ל מהיכן את? א"ל מלוד, והיכן מושבך? בנהרדעא, א"ל אין שונין לא ללודים ולא לנהרדעאים וכ"ש דאת מלוד ומותבך בנהרדעא וכו'. אמר רב מיום שנגנז ספר יוחסין תשש כחן של חכמים וכהה מאור עיניהם (שנגנזו מהם טעמי תורה שהיו בו, רש"י). אמר מר זוטרא בין אצל לאצל (ב' מקראות בדהי"א ח' ט') טעינו ד' מאה גמלי דדרשא.

וההבדל שבין מגלת יוחסין לספר יוחסין הוא, כי מגלת יוחסין היתה כוללת רק זכרון דברים מיחוס המשפחות המיוחסות שבירושלם ומעט מן שאר דברים, וספר יוחסין היה ספר כולל באורים ופירושים על המקראות שבדברי הימים והרבה הלכות וטעמי תורה, כמו שנראה ממאמרים הנ"ל (רב פעלים 76).